

heller ikke kræsen med de Midler, han har anvendt. Jeg havde den Ære at holde flere Møder i det ærede Medlems Valgkreds sidste Sommer, hvor han naturligvis selv ikke var til Stede. Der blev meddelt mig, at blandt de Midler, han selv anvendte for at angribe os, var der det, at han sagde, jeg talte nok om Stats-skole, men selv satte jeg ikke mine Børn i Statsskole, nej, de gik i en fin privat Skole, og han talte om de Kjoler, de socialdemokratiske Rigsdagsmænds Koner gaa med. Det er den Politik, det ærede Medlem har at føre overfor sine Vælgere. Naa, jeg under ham meget gerne den Tilslutning, han kan vinde deryed, den kan i Længden ikke blive stor.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet om, hvem der har rejst dette Spørgsmaal om Hedebrugene. Jeg har paastaet, det er blevet rejst fra Socialdemokratiets Side her i Rigsdagen. Jeg paastaar, det er rigtigt, det er en Kendsgerning. Det kunne de Herrer ikke komme udenom. Saa sig de Herrer: Ja, man tænkte paa noget lignende ude i Landet, det var under Opsejling, man havde tænkt paa at danne en Forening. Det er meget vel muligt, men det vidner om, hvorledes Socialdemokratiets Politik netop er i Tilslutning med det, der rører sig ude i Befolkningen, ude i det virkelige Liv.

Saa har man sagt, at jeg i Dag har villet haane Landmændene. Nej, jeg har slet ikke tænkt paa at ville haane Bønderne, jeg har bedret den store Bæreevne, som Landbruget har, naar det kan bære saadanne store Byrder; nu høre vi, de ere større, end vi før mente: 46 Kr. pr. Td. Land, vi høre, at Ukrudtsbyrden gaar op til 56 Kr. pr. Td. Land. Jeg beundrer den uhyre Bæreevne, det danske Landbrug har, men jeg forbavses over, man ikke vil skride til Lovbestemmelser overfor det Ukrudt, som det ikke er den enkelte Mand muligt at værne sig imod. Af den Grund gik man til Lovgivning om Berberis og Skaalrust. Den enkelte Mand kan selv med den bedste Villie ikke værne sig imod de Skader, som denne Svamp paafører de forskellige Græsarter. Og vi kunne nævne adskillige andre Ukrudtsplanter, som den enkelte Mand ikke kan værne sin Ejendom imod, og der synes jeg, det vilde være paa sit Sted at gaa til Lovgivningsforanstaltninger. Men Bønderne ville jo have deres Ukrudt i Fred og have det for sig selv. Det er ligesom Børn: naar de ere meget snavsede, ville de ikke vaskes, det holde de ikke af, de protestere

paa det ivrigste. Naar Bønderne ville have Ukrudtet for sig selv, saa lad dem i Guds Navn have det i Fred.

Jeg vender atter tilbage til Spørgsmaalet om Hedebrugene. Nu have de Herrer altsaa fremdraget det Ændringsforslag, jeg i sin Tid har stillet, og som gik ud paa, at der skulde ydes Statshjælp til Hederens Opdyrkning. Den ærede Ordfører siger nu rask væk, at der stod 100 Kr. Der stod: „indtil 100 Kr.“, og der er en meget væsentlig Forskel paa de to Ting. Og saa var der i vort Forslag noget, som vi skulde se at komme ind paa gennem det, der nu er vedtaget her, og det var, at Kontrollen blev overladt f. Eks. til Kommunalbestyrelserne. Det er min Overbevisning, at hvis Kommunalbestyrelserne fik Haand i Hanke med denne Sag, vilde Misbrug som de, der nu fremhæves i Konsulenternes Indberetning, ikke finde Sted. Det vilde aldeles ikke kunne tænkes, at en velhavende Mand i en Kommune vilde faa et lige saa stort Tilskud, som samtlige Husmænd i Kommunen faa. Det var noget, som Kommunalbestyrelserne vilde vaage over. Og var man gaaet ind paa den Tanke, som vi fra vor Side fremsatte, at Kontrollen var bleven overladt til Kommunalbestyrelserne eller til Husmandsforeningerne — dem har jeg ogsaa Tillid til, jeg tror ogsaa, de vilde vaage over, at velhavende Gaardmænd ikke løb af med det meste af, hvad der gives til et Sogn her til —, var vi blevne fri for disse Misbrug. Nu ere Misbrugene komne, fordi de Herrer ikke have villet følge vort Forslag.

Den højtærede Landbrugsminister sagde forrige Gang, han havde Ordet, at han vilde ikke konkurrere med mig, han vilde ikke fortsætte Diskussionen med mig, og saa satte han sig ned. Men et Minut efter springer han op og begynder paa en ny Diskussion, saa den Trusel har altsaa ikke været saa alvorlig ment, at han ikke vilde konkurrere med mig og ikke fortsætte nogen Forhandling med mig; han har altsaa straks i Gerning vist, at det, han sagde, betød ikke saa meget.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) spurgte, hvorfra jeg har mine Oplysninger om de Misbrug, som ere ved at snige sig ind i „Hedebruget“. Ja, han maa saa gerne læse min Kilde; det er Genpart af „Hedebruget“s Konsulenters Indberetninger efter Afslutningen af Eftersynet i 1907, og den Mand, der har skrevet det, jeg her har citeret — jeg skal ikke læse det op igen —, er en Mand, der hedder B. P. Berthelsen, Voer Ladegaard. Det er